

ΑΝΑΤΟΛΙΤΙΚΑ ΠΑΡΑΜΥΘΙΑ
 ΤΑ ΠΑΠΟΥΤΣΙΑ ΤΟΥ ΑΜΠΟΥΑ ΚΑΖΙΜ

Μιά φορά κι 'έναν καιρό ζούσε στη Βαγδάτη ένας πλούσιος μουσουλμάνος που τον έλεγαν Άμπουα — Καζίμ. Ήταν όμως τόσο τσιγγουνής ώστε ένα ζευγάρι παπούτσια τ'οφορούσε πεντέξη χρόνια. Τάφηνε να τρυπήσουν απ' όλες τις μεριές, ώστε να φαίνονται τ'ά δάχτυλά του και δέν άποφάσιζε ν' αγοράση άλλο ζευγάρι, αλλά έδινε το παλιό στον τσαγκάρη κάθε τόσο για να του κολλήση και νέα μπαλόματα. Τά παπούτσια αυτά που είχαν γίνει σκληρά σαν κόκκαλο απ' την πολυκαιρία και τον ήλιο ήταν όνομαστ'ά σ' όλη τή Βαγδάτη. "Όταν κανένας μιλούσε για τίποτα παλιά πράματα του περασμένου καιρού θέλοντας να παραστήση την ηλικία τους είχε πάντα πρόχειρο παραδειγμα τ'ά παπούτσια του Άμπουα—Καζίμ.

Μιά μέρα που ο Άμπουα—Καζίμ βγήκε μόνος του στο παζάρι τον έπλησιασε ένας φίλος του και του είπε πως έλαβε από τ'ο Χαλέπι, όπου έμενε κάποιος γνωστός του έμπορος, άρκετές μουκάλες πολύ φτηνές.

— 'Αγόρασε κι' εσύ κάμποσες, είπε τέλος σ'έν τσιγγούνη γέρο, φύλαξε τις μερικές βδομάδες και θά τις πουλήσης με μεγάλο κέρδος.

Ο Άμπουα—Καζίμ βρήκε καλή την πρόταση του φίλου του. 'Αγόρασε κάμποσες μουκάλες με έξη-ητα δηγάρια και τις έφερε χαρούμενος στο σπίτι του όπου τις τοποθέτησε προσεχτικά σ' ένα μέρος για να φαίνονται.

Τ' απόγευμα αντίσπεσε έναν άλλο φίλο κι' εκείνος του είπε πως τούχαν στείλει τριανταφυλλόνηρο απ' τ'ο Γιεσιδ. 'Αν θέλεις, πρόσθεσε, μπρωά να σου τ'ο δώσω πολύ φτηνά κι' άργότερα θά πάρη; σίγουρα διπλά απ' όσα έδωσες.

Ο Άμπουα—Καζίμ κρύβοντας τη χαρά του για τή ανέλπιστη αυτή ευκαιρία δέχτηκε τήν πρόταση του φίλου του και γέμισε τις μουκάλες του με τριανταφυλλόνηρο περμμένοντας τήν κατάλληλη περίπτωση να τ'ο πουλήση άκριβά.

Τήν άλλη μέρα ο Άμπουα—Καζίμ π' στο λουτρό κι' όταν έβγαλε τ'α ρούχα τ' κι' ήταν έτοιμος να μπη στο νερό ο φίλος του Άλη—Μπακή που τον συνοδεύε του είπε γελόντας :

— 'Αλλάζουμε τ'α παπούτσια μας ;
 — 'Όπως θέλεις, άποκρίθηκε ο Άμπουα.

'Αλλά τήν ίδια ώρα για κακή του τύχη ήρθε κι' ο καθής του τόπου για να λουστή. "Όταν βγήκε από τ'ο λουτρό ο Άμπουα—Καζίμ και ντύθηκε, ζήτησε τ'α παπούτσια του, αλλά δέ μόρσεσε να τα βρη και βλέποντας στη θέση τους άλλα καινούρια νόμισε πως ο φίλος του που τ'ο μίλησε προηγήτερα είχε πάρει τ'α παλιά άφηνοντας τ'α δικά του. Γι' αυτό χωρίς καθόλου να διστάση πήρε από κάτω τ'α καινούρια παπούτσια και γύρισε χαρούμενος στο σπίτι του. Τά παπούτσια όμως αυτά ήταν του καθή κι' εκείνος αφού έβασε κάμποσην ώρα χωρίς να βρη άλλο τίποτα απ' τ'α χιλιοπαλωμένα του Άμπουα—Καζίμ, πιστεψε φυσικά πως τ'α είχε κλεψει ο γέρο-τσιγγουνής.

Τον καλεσε άμέσως να παρουσιαστή στο δικαστήριο κι' άφου του απάγγειλε τήν κατηγορία μπροστά σ' όλους δίχως να δώση καμμία προσοχή στην άπολογία του τούβαλε κάμποσες λίρες πρόστιμο και τον φυλάκισε δύο βδομάδες.

"Όταν ο Άμπουα—Καζίμ βγήκε απ' τή φυλακή είχε με τ'ο νου του.

— Αυτά τ'α καταραμένα παπούτσια μ' έκαμαν να κρύβωμαι ντροπιασμένος απ' τόν κόσμο κι' έγιναν αίτια τής δυστυχίας μου ! Νά μ'η τ'α ξαναδώ πειά στά μάτια μου...

Και λεγοντας αυτά άρπαξε θυμωμένος τ'α παλιοπάπουτσια και τάρησε στον Τίγρη που κυλούσε κοντά στην πόλη.

'Υστερα απο δύο-τρεις μέρες μερικοί παράδες, καθώς τραβούσαν τ'α δάχτυλα τους από τ'ο νερό, βρήκαν μαζί με τ'α ψάρια και τ'α παλιά παπούτσια του Άμπουα—Καζίμ κι' επειδή ήξεραν όλοι ποιός τ'α φορούσε, κάποιος απ' αυτούς τ'α κράτησε με σκοπό να τ'α δώση πίσω στον πλούσιο γέρο.

'Επειδή όμως βρήκε τήν πόρτα του Άμπουα—Καζίμ κλεισμένη τ'α πέταξε απ' τ'ο παράθυρο μέσα στην κάμαρα όπου φύλαγε σ'α θησαυρό τις μουκάλες με τ'ο τριανταφυλλόνηρο. Οί μουκάλες έσπασαν κι' όλο τ'ο τριανταφυλλόνηρο χύθηκε χάμου στο πάτωμα.

Ο Άμπουα—Καζίμ μόλις έμπήκε στην κάμαρα άργότερα κι' είδε τ'ο νέο δυστύχημα άρως να τραβή τ'α γένηια και τ'α μαλλιά του

κλαίγοντας σαν παιδάκι και βλαστημώντας τήν τύχη του και τ'α παπούτσια.

— Πρέπει μιά για πάντα να γλυτώσω απ' αυτό τ'ο μελεά, είπε σ'ε λίγο όταν ήσυχασε κάπως. Θά τ'α κρύψω σ'ε μιάν άκρη του σπιτιού μου όπου κανένας δέ θά μπορεί να τ'α βρη.

"Όλη τή νύχτα προσπαθούσε ν' άνοιξη μιά τρύπα στη γή για να τ'α χώσει εκεί μέσα. Οί γείτονι ού άκούοντας τ'ο θόρυβο φοβήθηκαν μήπως έσκαβε από κάτω τ'α θεμέλια θέλοντας να γκρεμίση τ'α σπίτια τους κι' όταν σηκώθηκαν τήν αυγή έτρεξαν στον καθή και του φανέρωσαν τήν ύποψία τους.

'Εκείνος μόλις άκουσε τ'α παράπονα τούς προσκάλεσε τήν Άμπουα—Καζίμ ν' άπολογήθη κι' επειδή κόμιασε στην άρχή μη θέλοντας να φανερώση τ'ο μυστικό του και του μπουν στην κοροϊδία διάταξε να τον κλείσουν πάλι στην φυλακή και τούβαλε και νέο πρόστιμο.

"Όταν έπειτα από μιά βδομάδα γύρισε στο σπίτι του ο Άμπουα—Καζίμ φουρκισμένος απ' τ'ο κακό του άρπαξε με μανία τ'α καταραμένα του παπούτσια και τ'α πέταξε μέσα σ' ένα αυλάκι που τ'ο τειζε τ'α χωράφια και τούς μπαξέδες.

Τ'ο νερό όμως έβασε να τρέξη κι' οί έργατες που πήγαν να τ'ο καθαρίσουν είπαν πως σταμάτησε γιατί τ'ο είχαν βουλώση τ'α παπούτσια του Άμπουα—Καζίμ. Καταλαβαίνετε πειά πως ή καταγγελία αυτή είχε άποτέλεσμα να ξαναμνη στη φυλακή ο φίλος μας και να πληρώση νέο πρόστιμο.

Ο Άμπουα—Καζίμ, άπελπισμένος πιά και συντριμένος απ' τή συμφορά, πήρε πάλι τ'α παπούτσια του, τ'α πλυσε μόνος του και τ'α βάλε πάνω στην ταράτσα για να στεγνώσουν και να τ'α κάρη κατόπι στη γηαία.

'Αλλά τ'ο σκυλί του ανέβηκε κι' αυτό στην ταράτσα, κι' άρπαξε στα δόντια του ένα παπούτσι για να παίξη. 'Ενώ όμως χοροπηδούσε τρελλά και του ξέφυγε απ' τ'ο στόμα του, κι' έπεσε, στο κεφάλι μινής γυναικάς που περνούσε από εκεί. Τή χτύπησε δέ τόσο δυνατά ώστε έπεσε βαρεία άρρωστη στο κρεβάτι.

Ο άντρας της πούδωσε ένα σωρό χρήματα στους γιστρούς και με μεγάλη δυσκολία κατόρθωσε να σώση τή ζωή της παραπονήθηκε στον καθή ζητώντας άποζημίωση. "Έτσι ο Άμπουα—Καζίμ αναγκάστηκε να πληρώση τ'α μαλλιοκέφαλά του για να γλυτώση τή φυλάκηση.

Τήν άλλη μέρα μη βαστώντας πειά πήρε τ'α χιλιοτροπημένα παπούτσια του, παρουσιάστηκε στον καθή και του διηγήθηκε όλη τήν ιστορία τους.

Σ'ε παρακαλώ, του είπε στο τέλος γονατιστός με δάκρυα στά μάτια, για τ'ο όνομα του 'Αλλάχ να μου δώσης ένα χαρτί που να γράφη πως δέν έχω πειά καμμία σχέση με τ'α παπούτσια μου και καμμία εϋθύνη για όσα καταστροφές κάμουν από δω και πέρα. Αυτό άς τ' άκούσουν κι' όσοι βρίσκονται έδω αυτή τή στιγμή κι' άς με ξεφορτωθούν μιά για πάντα...

Ο καθής, άφου τον άκουσε προσεχτικά, τούδωσε με μεγάλη του ευχαρίστηση τ'ο πιστοποιητικό που ζητούσε κι' ο φίλος μας Άμπουα—Καζίμ από τότε δέν ξαναφόρσε στα πόδια του ούτε καλή ή ούτε καινούρια παπούτσια...

Α Ν Ε Μ Ο Ν Ε Σ

- Μιά γυναικεία καρδιά εινε σαν θέατρο όπερας. Μπαίνει και νεις, βλέπει, χειροκροτεί και... ξαναφεύγει !
- Τά μάτια άποκαλύπτουν περισσότερα μυστικά παρό τ'ο στόμα.
- Αί γυναικίς μιλάνε τόσο πολύ που δέν τούς μένει καιρός να σκεφτούν.

ΤΗΣ ΕΠΟΧΗΣ

Η ΡΟΔΑΚΙΝΟΚΑΡΟΥΑΝ

Ροδάκινα μου έκοβε να βάλω στο κρασί μου, Μά γώ τής είπα : — «Περιττός ο κόπος σου ψυχή μου, Μπρωά δικάδες μάτια μου, ρεστίνι έγώ ν' άδειάσω, "Αν και τ'α δύο σου μάγουλα μ'άφήσης να δαγκάσω!...»

